

prac. č.: 0653 r

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 15. 11. 2015
podpis: *Milán Chovanec*

MVCRP016HW2R

V Praze dne 18. listopadu 2015
Č.j.: MV-116303-4VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal

nar.uvajt – Kuvajt, trvale bytem
bez státního občanství, (dále jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 26. 6. 2015, č.j.: VS-9373/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 11 a násl. zákona 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o :

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á.**

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal dne 15. 9. 2014 prostřednictvím Krajského úřadu Jihomoravského kraje o udělení státního občanství České republiky. Je osobou bez státního občanství, na území České republiky se zdržuje od září roku 1995, kdy byl přijat ke studiu na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity v Brně, které v roce 1997 na dva roky přerušil a dále ve studiu nepokračoval. Trvalý pobyt byl žadateli, na základě uzavřeného manželství se státní občankou České republiky, povolen od 16. 7. 2003. Z manželství, rozvedeného v květnu roku 2011, se v roce 2006 narodila dcera

Spolu se žádostí žadatel požádal o prominutí podmínky stanovené v § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství, požadující prokázání znalosti českého jazyka a českých reálií podle vyhlášky č. 433/2013 Sb., o prokazování znalosti českého jazyka a českých reálií pro účely udělování státního občanství České republiky, (dále

Vypraveno dne:

1

Milán Chovanec

jen „vyhláška č. 433/2013 Sb.“), a to s odkazem na rodinnou a pracovní integraci, devatenáctiletý pobyt v České republice, aktuální tíživou finanční situaci a studium na Masarykově univerzitě v Brně.

Součástí státoobčanského spisu je dále potvrzení Úřadu práce České republiky - krajské pobočky v Brně („dále jen úřad práce“), ze dne 15. 9. 2014, že žadatel je od 20. 5. 2010 dosud veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Žadatel měsíčně dostává od úřadu práce příspěvek na živobytí a příspěvek a doplatek na bydlení v celkové výši 12 983 Kč.

Žadatel v souvislosti s výše uvedeným požádal o prominutí podmínky stanovené v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství, (výrazné nezatežování systému státní sociální podpory nebo systému pomoci v hmotné nouzi v posledních třech letech před podáním žádosti), s odkazem na skutečnost, že je státoobčanským bezdomovcem.

Ministerstvo vnitra správní řízení přerušilo svým usnesením ze dne 19. 3. 2015 na dobu třiceti dnů od doručení tohoto usnesení a vyzvalo žadatele k odstranění nedostatků žádosti ve stanovené lhůtě předložením konkrétních podkladů rozhodnutí. Dále byl žadatel informován, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žadatel tohoto práva nevyužil. Požadované podklady obdrželo Ministerstvo vnitra dne 3. 4. 2015.

II.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínky stanovené v § 14 odst. 1 zákona o státním občanství (povolený trvalý pobyt více než 5 let ke dni podání žádosti), v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství (po celou dobu trvalého pobytu se zde zdržuje), v § 14 odst. 3 (beztrestnost na území České republiky, beztrestnost v zahraničí žadatel vzhledem ke své pobytové situaci neprokazuje), v § 14 odst. 6 zákona o státním občanství (zdokladováno plnění povinností v tomto ustanovení taxativně vyjmenovaných) a v § 14 odst. 7 zákona o státním občanství (prokázána výše a zdroj žadatelových příjmů).

Ministerstvo vnitra však konstatovalo, že žadatel nesplňuje zákonné podmínky pro udělení státního občanství stanovené v ustanoveních § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství (prokázání znalosti českého jazyka a českých reálií) a v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství (prokázání, že pobyt na území České republiky v posledních třech letech před podáním žádosti výrazně a bez vážných důvodů nezatežoval systém státní sociální podpory nebo systém pomoci v hmotné nouzi).

Ministerstvo vnitra žádosti žadatele o prominutí nesplnění podmínek stanovených v § 14 odst. 4, 5 a 8 zákona o státním občanství nevyhovělo, neboť neshledalo ve smyslu ustanovení § 15 odst. 3 a 5 zákona o státním občanství důvody hodné zvláštního zřetele pro jejich prominutí, přestože je žadatel osobou bez státního občanství.

Po posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o žádosti a po zvážení všech podkladů pro vydání meritorního rozhodnutí, Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 26. 6. 2015 žádost zamítlo.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu uvádí, že nemusí prokazovat splnění podmínky podle § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství, protože studoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity v Brně, kde absolvoval český jazyk jako povinný předmět a byl z něj klasifikován. Uvedenou podmínku má tedy za splněnou. Dále žadatel namítá, že nenaplnuje měřítko pro nesplnění podmínky stanovené v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství, spočívající v tříletém období před podáním žádosti ve výrazném a bez vážných důvodů zatěžování systému státní sociální podpory a systému hmotné nouze. Uvádí, že je nezaměstnaný od roku 2010, ale na úřadu práce je veden až od roku 2012. Do té doby žil z úspor z předchozího podnikání. Podle žadatele se tím snažil systém nezatěžovat. Dále namítá, že Ministerstvo vnitra se nezabývalo tím, že je žadatelem bez státního občanství a tedy ve smyslu § 15 odst. 5 zákona o státním občanství mu mohlo být nesplnění podmínky stanovené v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství prominuto z důvodů hodných zvláštního zřetele. Žadatel dále tvrdí, že mu Ministerstvo vnitra bez objasnění připsalo k tíži řízení o správním vyhoštění, které bylo proti žadateli vedeno v roce 2001, a odsouzení za přečin z nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a), b), c) a d) trestního zákoníku, které však bylo zahlazeno.

Žadatel tak konstatuje, že Ministerstvo vnitra jako prvoinstanční orgán nesprávně posoudilo skutkový stav v případě jeho žádosti. Navrhl tedy, aby ministr vnitra rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 6. 2015 zrušil.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Na základě jejího návrhu ministr vnitra k podanému rozkladu konstatuje následující:

Podle § 14 odst. 4 a 5 zákona o státním občanství nemusí podmínku znalosti českého jazyka a reálií prokazovat žadatel, který studoval alespoň tři roky na základní, střední nebo vysoké škole, na které byl vyučovacím jazykem český jazyk. Z podkladů o studiu, které žadatel doložil ke své žádosti, vyplývá, že studoval na Lékařské fakultě Masarykovy univerzity od 19. 9. 1995 do 18. 11. 1999, ale studium bylo od 1. 9. 1997 do 18. 11. 1999 přerušeno. Podle § 54 odst. 4 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů, v době přerušení studia není osoba studentem. Žadatel tak studoval na vysoké škole pouze dva roky, (tj. od 19. 9. 1995 do 31. 8. 1997), během nichž navíc uspěl pouze u čtyř zkoušek, Ministr vnitra dále konstatuje, že zkouška z českého jazyka na Masarykově univerzitě ze dne 16. 6. 1997, není dle vyhlášky č. 432/2013 Sb. rovnocenná zkoušce z jazyka a reálií, resp. není zařazená mezi jazykové zkoušky, vyjmenované v § 13 této vyhlášky, které bez dalšího nahrazují tuto zkoušku.

K neprominutí podmínky stanovené v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, mezi které ustanovení § 15 odst. 5 zákona o státním občanství řadí i fakt, že žadatel je bezdomovcem, ministr vnitra k shora uvedené námitce žadatele v rozkladu uvádí, že Ministerstvo vnitra tuto skutečnost vzalo na vědomí, přihlédlo však k žadatelově nedostatečné pracovní a sociální integraci, co základnímu předpokladu pro udělení státního občanství České republiky, ve smyslu ustanovení § 13 odst. 1 zákona o státním občanství. Jak již bylo uvedeno v zamítavém rozhodnutí, žadatel od 1. 4. 2009 nevykonává na území České republiky žádnou činnost, a ani před tím nebyl dostatečně pracovní integrován. Přitom neexistují žádné objektivní překážky pro dovršení této pracovní integrace, neboť žadatel, roč. 1975, bez znatelných zdravotních obtíží je mužem v produktivním věku, který po celou dobu povoleného trvalého pobytu žije ve druhém největším městě České republiky, kde lze těžko předpokládat, že by žadatel po dobu více než pěti let, kdy je veden na úřadu práce, nenašel žádnou pracovní příležitost. Žadatel se sám ke své nedostatečné pracovní integraci v rozkladu nevyjádřil. Ministr vnitra v této souvislosti konstatuje, že ačkoliv je snaha předejít státoobčanskému bezdomovectví důležitým principem, že kterého by posuzování žádosti mělo nepochybně vycházet, je toho názoru, že vzhledem ke všem skutečnostem, které byly zjištěny v průběhu správního řízení, nelze tento princip uplatnit absolutně, čemž nasvědčuje dikce uvedeného ustanovení, podle něhož zákonodárce nepožaduje, jako v jiných případech, aby osoba bez státního občanství byla zproštěna povinností, v daném případě podmínku stanovenou v § 14 odst. 8 zákona o státním občanství splnit.

O nedostatečné sociální integraci pak u žadatele vypovídá jeho dřívější nedodržování právního řádu České republiky, byť je v současné době prokázána jeho beztrestnost. Zjištění učiněná v průběhu správního řízení o žádosti ohledně předchozího odsouzení žadatele a jeho řízení o správním vyhoštění pouze dokreslují osobu žadatele. Ministr vnitra v této souvislosti zdůrazňuje, že znalost a dodržování

právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho občany existovat.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu ministr přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a neshledal v postupu Ministerstva vnitra takové pochybení, které by vedlo ke změně či zrušení napadeného rozhodnutí. Ministr vnitra dospěl k závěru, že Ministerstvo vnitra v odůvodnění svého zamítavého rozhodnutí řádně uvedlo veškeré zjištěné skutečnosti a důkazy, o něž byla uvedená zjištění opřena. Vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci, přičemž správní uvážení bylo logickým vyústěním řádného hodnocení skutkových zjištění.

Vzhledem k tomu, že z podaného rozkladu nevyplývaly žádné nové, právně významné skutečnosti, které by mohly mít vliv na zrušení napadeného rozhodnutí, rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí a rozklad zamítl. Důvodem je nesplnění podmínek stanovených v § 14 odst. 4, 5 a 8 zákona o státním občanství a jejich nesplnění nebylo žadateli prominuto.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

